

Arrest

nr. 348 460 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X.

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 19 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. TORRES *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Palestijnse nationaliteit te bezitten en Arabier en moslim te zijn. U bent geboren en getogen in Khan Younis (Gaza). U studeerde tot de vijfde graad in het lager onderwijs. Na uw lager onderwijs werkte u in de bouw.

Op 14/09/2023 verliet u Gaza omwille van de algemene situatie en de werkloosheid. U reisde via Egypte met een Turks visum naar Turkije, waar u twintig dagen in Izmir, een maand in Istanbul en tien dagen in Bodrum verbleef. U verliet Turkije op 17/12/2023 naar Griekenland, waar u aankwam op Kos en een verzoek internationale bescherming indiende bij de Griekse asielinstanties.

U verbleef twee maanden in een opvangcentrum in Kos. Op 28/02/2024 werd u erkend als vluchteling en verliet u het opvangcentrum onmiddellijk. U verbleef enkele dagen in een verlaten pand op Kos en reisde vervolgens verder naar Athene, waar u kort bij een vriend verbleef. Deze vriend bracht u in contact met werk in Argos. U werkte er zeventien dagen in de appelsienenpluk en verbleef op een plek die uw werkgever voorzag. U verdiende ongeveer 200 euro. Tijdens uw verblijf in Argos werd u vier keer door de politie tegengehouden voor veiligheidscontroles. Vervolgens reisde u verder naar Manolada, waar u een maand verbleef in een caravan. U werkte er zeventien dagen in de aardbeienteelt en verdiende 680 euro. Nadien reisde u verder naar Farda, waar u vijf dagen verbleef in een kamer die voorzien werd door een Pakistaanse werkgever M.. U werd door M. opgelicht en werd niet betaald voor uw geleverde werk. U diende een klacht in bij de politie. De politie kon M. niet vinden, bijgevolg werd het politioneel onderzoek stopgezet.

Op 3/04/2024 ontving u uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) in het opvangcentrum van Kos. U ontving tevens een fiscaal registratienummer (AFM), maar slaagde er niet in om dit nummer bij de gemeente te activeren omdat het systeem niet werkte. U vond een advocaat die dit tegen betaling van 250 euro in orde kon brengen, maar u kon dit niet betalen en hebt bijgevolg de AFM nooit geactiveerd. Een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebt u nooit aangevraagd.

U reisde vervolgens van Kos naar Thessaloniki, waar u in de regio Kali verbleef. U werkte er in de fruitteelt en verbleef er in slechte omstandigheden. Op 22/08/2024 ontving u uw paspoort in Thessaloniki. Tijdens uw verblijf in Thessaloniki reisde u nog drie keer heen en terug naar Farda om een klacht in te dienen bij de politie voor de oplichting. De politie wou u niet helpen en stuurde u weg. In Kali werd er 80 euro van u gestolen door de maffia. U deed geen aangifte van deze diefstal. U verliet Kali vervolgens richting Adessa, waar u dertien dagen in een huurappartement verbleef, om vervolgens terug naar Kali te reizen omdat er geen werk was in Adessa. U werkte opnieuw iets meer dan een maand op Kali en huurde er een ander verblijf. Tijdens de laatste vier maanden in Griekenland verdiende u in totaal 1400 euro.

Door de slechte levensomstandigheden in Griekenland hebt u vier keer schurft gekregen. U ging naar het ziekenhuis in Thessaloniki voor een medische behandeling, die u werd geweigerd. U werd doorverwezen naar de apotheek voor medicatie die u zelf bekostigde. U besloot om naar België te reizen omdat u in Griekenland te weinig verdiende en het er moeilijk was om legaal en vast werk te vinden. In oktober 2024 reisde u verder naar België, waar u op 5/11/2024 een verzoek internationale bescherming indiende bij de Belgische asieldiensten.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een psychologisch verslag (kopie), uw Palestijns paspoort (origineel gezien), uw Palestijnse identiteitskaart (kopie), uw geboorteakte (kopie), uw UNRWA-kaart (kopie), uw Grieks paspoort (origineel gezien), uw Griekse verblijfsvergunning (origineel gezien), foto's van uw huis en familie in Gaza (kopieën) en een USB-stick met video's van de verblijfsplekken in Manolada en Kali te Griekenland (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat geen medische of psychologische problemen die uw deelname aan de procedure zouden kunnen belemmeren (zie vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ dd. 29/01/2025). U liet wel weten dat u pijn had aan uw borstkast en longen in Griekenland (zie 'bijkomende vragen M-status in Griekenland', dd. 29/01/2025). U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud echter dat u zich goed voelt en vermeldt niets over de problemen aan uw borststreek. Psychologisch zou het niet zo goed met u gaan, gezien de huidige situatie van uw familie in Gaza en het gebrek aan contact. U zou naar psychologische begeleiding gevraagd hebben in het opvangcentrum waar u verblijft, maar momenteel nog steeds wachten op een afspraak (CGVS, p. 3). Na afloop van het persoonlijk onderhoud legt u een psychologisch verslag neer waaruit blijkt dat u een éénmalige afspraak had met een psycholoog in Luik op 18/07/2025. Hierin staat vermeld dat u symptomen van post-traumatische stress vertoont. Er wordt gewezen op het belang van verderzetting van een psychologische behandeling en de noodzaak aan stabiliteit (zie stuk 1 in groene map). U verklaart tevens dat u problemen ervaart aan uw been, waarbij u met periodes plots pijnscheuten krijgt aan uw knieën. U ervaart dit probleem twee maanden en neemt ervoor pijnstillers in afwachting van een afspraak in het ziekenhuis. U legt evenwel geen enkel medisch attest voor ter staving van deze medische problemen. U gaf voorts aan dat u zou proberen om het interview te doen. U werd erop gewezen dat u steeds om een pauze mocht vragen alsook dat u mocht aangeven wanneer u hinder ondervond, een mogelijkheid waarvan u geen gebruik maakte (CGVS, p. 4). Na de pauze verklaarde u dat u

het gehoor verder kon zetten (CGVS, p. 12). Dient voorts opgemerkt te worden dat u in staat bleek om op de gestelde vragen te antwoorden en dat het onderhoud zonder bijzondere problemen verliep.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie Eurodac Marked Record dd. 19/11/2024, Information Request Reply dd. 9/04/2025, stukken 3 en 4 in groene map administratief dossier), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze

bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Vooreerst kan erop gewezen worden dat u in Griekenland een Griekse verblijfsvergunning (ADET) en paspoort had (CGVS, p. 5). Uw huidige ADET is geldig tot 7/02/2027 (zie stuk 3 in groene map; CGVS, p. 4). Een fiscaal registratienummer (AFM) hebt u eveneens ontvangen, maar u was niet in de mogelijkheid om het nummer te activeren in Griekenland. Een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebt u nooit proberen aanvragen (CGVS, p. 7). U hebt daarenboven uw originele Griekse documenten nog in uw bezit en u legt ze tijdens het persoonlijk onderhoud voor (zie stuken 3 en 4 in groene map).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als **begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en gezondheidszorg** voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw problematische mentale gezondheidstoestand en de fysieke pijn in uw knieën, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Uw verklaringen dat het psychologisch en medisch niet goed met u gaat, zijn bovendien onvoldoende geattesteerd. Wat betreft uw psychologische problemen legt u een psychologisch verslag neer waaruit blijkt dat u een éénmalige afspraak had met een psycholoog in Luik op 18/07/2025. Hierin staat vermeld dat u symptomen van posttraumatische stress vertoont. Er wordt gewezen op het belang van verderzetting van deze psychologische behandeling alsook op de noodzaak aan de stabiliteit van een status (zie stuk 1 in groene map). Dient vooreerst opgemerkt te worden dat deze psycholoog klaarblijkelijk na één sessie tot deze vaststellingen is gekomen en dat er geen verder onderzoek naar uw ziektebeeld van post-traumatische stress werd verricht, hetgeen enigszins de methodologie van de vaststelling in vraag stelt. Daarnaast staat op het verslag vermeld dat u nood hebt aan stabiliteit. U beschikt echter over een status in Griekenland, en zou beroep kunnen doen op de autoriteiten van Griekenland om begeleiding te zoeken, stappen die u niet ondernam in Griekenland. U verklaart tevens dat u problemen ervaart aan uw been/botten, waarbij u plots pijnscheuten krijgt aan uw knieën (CGVS, p. 4). Het CGVS merkt op dat hoewel u melding maakt van dit medisch probleem, u niet de minste aanwijzing hebt gegeven van overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die het CGVS kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval, de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten. U toont niet aan dat u met deze medische en psychologische problemen in Griekenland niet terecht kan, mits u natuurlijk zelf de nodige stappen zet om geholpen te worden.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door

RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stappen te ondernemen of uw AMKA te bekomen. U verklaart dat u er niet in slaagde de AMKA te activeren (CGVS, p. 6). Later verklaart u nog iets anders over de AMKA, namelijk dat u niet zeker weet of u een AMKA aanvraag. U verklaarde daarenboven eigenlijk niet te weten wat een AMKA is. Tot slot beweert u dat u eigenlijk niet weet of u de AMKA ooit ontvangen heeft, omdat u niet kan lezen en schrijven (CGVS, p. 7). Gevraagd of u stappen ondernam om uw tijdelijke sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) na ontvangst van uw ADET om te zetten in de AMKA, verklaarde u dat u nooit dergelijke stappen heeft ondernomen. U legt over het aanvragen van de AMKA geen eenduidige verklaringen af en biedt geen zicht op welke stappen u al dan niet ondernomen heeft, waardoor u het de commissaris-generaal onmogelijk maakt deze elementen te onderzoeken. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen voor het in orde brengen van de AMKA.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat het feit dat u (relatief) korte tijd na ontvangst van uw verblijfsvergunning en paspoort uit Griekenland vertrokken bent, niet getuigt van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen. U ontving namelijk in april 2024 uw ADET en in augustus 2024 uw paspoort (CGVS, p. 5, 8). In oktober 2024 besloot u bijgevolg om Griekenland te verlaten richting België (CGVS, p. 10). Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het **risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene** om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U bent voldoende **autonoom en zelfredzaam** om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dat blijkt uit het feit dat u verschillende jobs in Griekenland hebt gehad (CGVS, p. 11), dat u zelf uw reizen binnen Griekenland bekostigde en dat u ook uw reis naar België regelde en betaalde (CGVS, p. 17). Bovendien blijkt dat u in België in staat blijkt om taallessen te volgen en dat u zodra u de taal kent ook op zoek wenst te gaan naar werk (CGVS, p. 11). Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vijf verschillende jobs in Griekenland hebt gehad. Zo werkte u in de kersen, aardbeien en perzikenteelt in Argus, Manolada, Farda en Kali (CGVS, p. 11). U hebt zich ingeschreven in een jobkantoor in de hoop legaal werk te vinden, maar u hebt nooit een aanbod gekregen (CGVS, p. 21), dit

omdat u de taal niet sprak (CGVS, p. 22). Wat er ook van zij hebt u in totaal op enkele maanden tijd op alle plekken waar u werkte in totaal 2280 euro verdiend, waarmee u in staat was om in uw eigen basisnaden te voorzien.

Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf). Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een AFM zou beschikken.

U slaagde er naar eigen zeggen niet in de AFM te laten activeren omdat u geen officieel werk vond (CGVS, p. 6). U verklaart dat het voor u niet mogelijk was om AFM te laten activeren (CGVS, p. 6). U beweert 'vele keren' te zijn geweest om het te proberen activeren. Zo zou u 'wel 100 keer' geweest zijn naar een zekere meneer Yono, die verantwoordelijk is voor de belastingen maar dat u steeds de boodschap kreeg dat het systeem niet werkte (CGVS, p. 6-7). De enige manier om de AFM geactiveerd te krijgen, was door een advocaat in te huren. U beweert dat u geen 250 euro had om dit in orde te brengen (CGVS, p. 7). De bewering dat u er niet in slaagde 250 euro aan een advocaat te betalen, maar er tegelijk wel in slaagde om voor uw vertrek 1400 euro bij elkaar te krijgen (CGVS, p. 17), is ongeloofwaardig. Het komt aan u toe de nodige stappen te ondernemen om uw rechten in Griekenland te kunnen doen gelden. U geeft geen zicht op welke stappen u al dan niet ondernomen heeft door hier geen eenduidige of tegenstrijdige verklaringen over af te leggen, waardoor u het de commissaris-generaal onmogelijk maakt deze elementen te onderzoeken.

Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u op verschillende plaatsen onderdak hebt kunnen huren, de ene plek was daarbij al beter dan de andere. U legt van enkele verblijfplaatsen ook foto's neer waarmee u uw levensomstandigheden wil staven (zie stuk 8, 10 in groene map). Dient opgemerkt te worden dat u erin slaagde om onderdak te vinden bij uw werkgevers (CGVS, p. 14 ev.). U hebt geen pogingen ondernomen om elders een verblijfspot te vinden, gezien u dit niet zou kunnen betalen (CGVS, p. 20-21). U zou steun gekregen hebben van de overheid in de vorm van voedsel en kledij, andere hulp hebt u niet gezocht, daar die volgens uw vrienden niet beschikbaar was (CGVS, p. 21). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u geen verblijfplaatsen hebt kunnen vinden. Bovendien hebt u Griekenland na ontvangst van uw paspoort en verblijfsvergunning vrij snel verlaten en blijkt u wel te hebben kunnen werken om uw reis naar België te bekostigen. De reden waarom u dit geld niet kon gebruiken om in Griekenland een leven uit te bouwen, laat u in het ongewisse.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een diefstal in Kali, alsook van vier politiefouilles (CGVS, p. 18), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Hetzelfde geldt voor de oplichting door uw Pakistaanse (zwart)werkgever in Farda (CGVS, p. 15).

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u uw problemen met uw werkgever in Farda niet aannemelijk maakt. Nadat u Farda verlaten had bent u vanuit Kali nog drie keer heen en terug gegaan met de taxi naar Farda om de oplichting aan te kaarten, zo beweert u (CGVS, p. 19). U zou van deze aangifte nog documenten hebben gehad maar u hebt ze naar eigen zeggen vernietigd, waardoor u er geen bewijs van kan voorleggen (CGVS, p. 20). Het CGVS stelt dan ook vast dat u niet verder komt dan boude

beweringen die u op geen enkele wijze attesteert. Dat u tot vier keer toe met de taxi naar hetzelfde politiekantoor ging, waar u niet geholpen werd, voor een oplichting van een bedrag van 80 euro, is bovendien niet geloofwaardig.

De hierboven nog niet besproken documenten, met name de kopie van uw Palestijns paspoort, uw Palestijnse identiteitskaart, uw geboorteakte, uw UNRWA-kaart (zie stukken 2, 5, 6 en 7 in groene map), kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten hebben immers slechts betrekking op uw nationaliteit en identiteit, elementen die niet ter discussie staan. De foto's die u voorlegt met betrekking tot de situatie van uw familie in Gaza maken niet het voorwerp uit van deze beslissing (zie stuk 9). U geniet bovendien reeds internationale bescherming in Griekenland ten gevolge hetgeen u in Gaza vreest.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u de vluchtelingenstatus bezit in Griekenland en bijgevolg niet kan worden teruggestuurd naar Gaza.”

Van 2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In het eerste middel wordt de schending van het redelijkheidsbeginsel aangevoerd. Verzoeker geeft een uitleg over het weerlegbaar vermoeden van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten. Op basis van de beschikbare en bijgebrachte landeninformatie, zijn verklaringen en de bewijsstukken die verzoeker zelf aanbracht, is hij van oordeel dat er voldoende concrete aanwijzingen voorliggen die aantonen dat zijn voorzienbare levensomstandigheden in Griekenland de drempel van zwaarwegendheid zullen overschrijden zodat hij een reëel risico loopt op onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het EU-Handvest.

Verzoeker verwijst en argumenteert omstandig inzake

- (1) Internationale bezorgdheid en alarmerende rapporten;
- (2) Structureel falend asielsysteem in Griekenland: *“Uit de lezing van het AIDA en RSA-rapport blijkt overduidelijk dat de tekortkomingen op heden zo ernstig zijn dat er kan gesproken worden van een systematisch falend beschermingssysteem, en dit tegen de achtergrond van een Griekse politiek die volledige autonomie verwacht van de erkende vluchtelingen. Structurele problemen in het Griekse overheidsstelsel leiden tot een totale en ongewenste afhankelijkheid van overheidssteun, terwijl er geen Griekse steunmaatregelen bestaan.”*

Verzoeker voert aan dat de wachttijden voor ADET erg lang zijn en stelt: *“De AMKA is essentieel voor (legale) tewerkstelling, inschrijving bij het EFKA, ziekteverzekering, medische zorg, toegang tot sociale diensten, inschrijving bij de werkloosheidsdienst en transacties met overheidsinstellingen. Geen ADET = een ramp.”*

Verzoeker geeft een overzicht van de problematiek en noodzaak van een geldige ADET inzake

- (1) Huisvesting: dakloosheid;
- (2) Werk: structurele werkloosheid;
- (3) Toegang tot gezondheidszorg: structurele uitsluiting van basisgezondheidszorg;
- (4) Geen toegang tot sociale voorzieningen van de Griekse overheid;
- (5) Taal en integratie: Integratie wordt politiek verwacht, maar praktisch onmogelijk gemaakt;
- (6) Gebrek aan juridische bijstand.

Verzoeker vervolgt met de buitengewone omstandigheden die hem bijzonder kwetsbaar maken. *“Als gevolg van de bijzondere kwetsbaarheid van verzoeker, ontbreekt het hem aan draagkracht om de last op zijn schouders aan te kunnen.”* Verzoeker verwijst naar zijn situatie als Palestijns vluchteling en het model van Caritas ter inschatting van de kwetsbaarheid van een individuele vluchteling.

Verzoeker argumenteert dat hij psychisch lijdt. *“Verzoekers grootste kwetsbaarheid is zijn psychische kwetsbaarheid (depressie en PTSD). Verzoeker lijdt aan een depressie en posttraumatische stressstoornis. Hij ervaart een ernstige psychiatrische impact op zijn dagelijks functioneren. Hij kampt met slapeloosheid, nachtmerries, piekeren,... (Zie stuk 4)”* Verder verwijst hij naar de mensonwaardige leefomstandigheden tijdens zijn verblijf in Griekenland maar óók naar de huidige situatie in de Gazastrook, waar zijn hele familie

nog woont. In Griekenland zocht verzoeker psychologische hulp voor zijn psychische problematiek maar kon er geen verkrijgen.

Inzake zijn medische kwetsbaarheid haalt verzoeker aan dat hij *“grote last heeft aan zijn knieën, in die mate dat hij het soms uitschreeuwt van zeer door de plotse pijnscheuten. Hij neemt hiervoor pijnstillers. Verzoeker wacht nog steeds zijn afspraak met de dokter hiervoor af.”*

Verzoeker duidt op zijn extra kwetsbaar profiel als gevolg van zijn analfabetisme. *“Verzoeker moest vanaf zijn tien jaar beginnen werken om zijn gezin mee te onderhouden. Ten gevolge hiervan kan hij niet lezen noch schrijven. Dit speelde hem parten in Griekenland. Verzoeker wist zich geen weg uit de administratieve kluwen, werd niet bijgestaan bij het begrijpen van de documenten die hij ontving of de stappen die hij moest ondernemen om bijvoorbeeld zijn AMKA of AFM om te zetten.”* *“Het analfabetisme van verzoeker heeft eveneens een negatieve impact op de zelfredzaamheid, autonomie en zelfstandigheden van verzoeker in Griekenland. Verzoeker beschikt niet over het nodige begrip om informatie over administratieve noodzakelijkheden, taallessen, werk of steunmaatregelen voor vluchtelingen, medische en psychologische zorg te begrijpen NOCH is hij in staat om zelf actie te ondernemen en effectief zich in te schrijven voor taallessen, op professionele wijze te communiceren met interimkantoren of officiële werkgevers, aanvraag in te dienen voor financiële steun of beroep te doen op medische of psychologische zorg (in de mate dat deze opties al zouden bestaan in Griekenland).”*

Verzoeker argumenteert inzake *“Werkloosheid of gevaarlijke praktijken in het zwart werk & talig isolement”*, dakloosheid, weigering hulp door de Griekse politie. Verzoeker gaat in op zijn werksituatie en dakloosheid in Griekenland. *“Uiteraard had verzoeker wél de intentie om werk te zoeken. Hij was in grote nood van inkomen: hij leefde zelfs tijdelijk op straat en zijn familie in Gaza verzocht hem om geld te sturen om te overleven. Hij leverde dan ook de nodige inspanningen om aan een job te komen gezien dat de enige manier was om aan financiële middelen te geraken.”*

In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing. *“De motivering van verweerster kan niet volstaan om te begrijpen om welke redenen verweerster meent dat verzoeker niet zou terechtkomen in een staat van vergaande materiële deprivatie. De beslissing werd, zoals door verzoeker hoger aangetoond, niet op afdoende wijze gemotiveerd.”*

In het derde middel wordt de schending aangevoerd *“van art. 4 handvest EU en art. 3 EVRM”*. *“Gelet op het voorgaande, is verzoeker van mening dat bij terugkeer naar Griekenland de artikelen 3 EVRM en artikel 4 van het EU-Handvest worden geschonden.”*

Verzoeker vervolgt en onderbouwt vervolgens zijn mening (in een middel (?)) dat de *“Raad over alle nodige elementen beschikt om de gegrondheid van het verzoek van verzoeker met betrekking tot zijn land van herkomst, Palestina en meer bepaald de Gazastrook, te onderzoeken en hem op die basis de internationale beschermingsstatus toe te kennen”*.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“4. Psychologisch dossier van verzoeker

5. Refugee Support Aegean, Recognized refugees 2025.

6. AIDA, Country Report: Greece 2022 Update.

7. Caritas, Kwetsbaarheid. Naar een gelijke behandeling van kwetsbare vluchtelingen.

8. NANSEN, NANSEN NOTE 2025-3, Personen met een internationaal beschermingsstatuut in Griekenland: analyse van de Nederlandstalige rechtspraak van de RVV.

9. RvV 16 januari 2025, 320 159.”

2.3. Verweerder brengt op 11 december 2025 een aanvullende nota bij.

Verweerder stelt:

“Op 18 augustus 2025 werd een beroep ingediend tegen de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere eu lidstaat) van 12 augustus 2025. Het administratieve dossier werd u bezorgd op 28 augustus 2025.

Gelet op artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden u volgende nieuwe elementen ter kennis gebracht:

Nota: ‘duiding e-mail Griekse autoriteiten – A.M.K.A’, dd. 17 november 2025, juridische dienst CGVS;

Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf;

Country Report : Greece. Update 2024, gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf;

Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag_feitenonderzoek_statushouders_in_Griekenland_2024.pdf;

Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf;

Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf;

Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-statusmigration-management-mainland-greece_en;

COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior>;
Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/pm/2025/30> en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025, beschikbaar op <https://www.bverwg.de/de/160425U1C18.24.0>;

Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024, beschikbaar op <https://verwaltungsgeschichte.hessen.de/presse/regelmaessig-kein-erneutes-asylverfahren-in-deutschland-nach-schutzgewaehrung-in-griechenland>;

Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24 beschikbaar op https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Entscheidungen/DE/2025/04/rk20250401_2bvr142524.html?nn=68112, samenvatting beschikbaar op <https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2025/bvg25-035.html?nn=68112>;

Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-ae1-4906-af90-e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf."

2.4. Verzoeker brengt op 14 december 2025 een aanvullende nota (gedateerd 5 december 2025) bij.

Verzoeker voert daarin de schending aan van de redelijke termijn en het rechtszekerheidsbeginsel.

"De gevolgen zijn ernstig, zoals:

- Zijn ADET riskeert te vervallen,
- Zijn AMKA-nummer kan worden gedeactiveerd
- Zijn Grieks paspoort kan vervallen,
- Hij dreigt te worden geregistreerd als 'langdurig afwezig' in Griekenland, wat kan leiden tot het verlies van zijn verblijfsrecht ..."

Verzoeker stelt dat de redelijke termijn en het rechtszekerheidsbeginsel minstens vereisen dat verzoeker reeds duidelijkheid zou hebben over de ontvankelijkheid van zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker stelt inzake de schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het EU-Handvest:

"Doordat de bestreden beslissing verzoekende partij de facto verplicht naar Griekenland terug te keren.

Doordat het Griekse parlement in september 2025 een nieuwe wet stemde die vrijwillige en gedwongen terugkeer naar het land van herkomst versoepeld, zonder dat er waarborgen worden voorzien tegen uitzettingen naar Palestina, waar verzoekers leven en fysieke integriteit onvermijdelijk in gevaar zouden zijn;

Doordat het eenzelfde wet de illegaliteit correctionaliseert en gevangenisstraffen invoert voor eenieder die zonder verblijfsrecht op het Grieks grondgebied verblijft."

Inzake de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel brengt verzoeker 'nieuwe elementen' bij.

In aanvulling op de reeds bijgebrachte informatie brengt verzoeker volgende nieuwe elementen aan:

"Op heden wenst hij eveneens te verwijzen naar

- arrest van 30 oktober 2025 (335 295) van Uw Raad, waarbij een verzoeker in een zeer gelijkaardige zaak de vluchtelingenstatus werd toegekend,

- de intrekking van COI GREECE Assistance to Migrants report van 25 juli 2025 (COI-FOCUS GRECE AIDE AUX MIGRANTS) en de open brief van 19 november 2025 van een consortium aan Griekse middenveldorganisaties,
- het AIDA-rapport van september 2025 over de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland in 2024.
- de binnensijpelende informatie en inzichten over het nieuwe HELIOS+ programma.”

Verzoeker geeft een omstandige omschrijving van de inhoud van deze nieuwe elementen.

Verzoeker meent en motiveert dat hij als Palestijn uit de Gazastrook kan beschouwd worden als vluchteling in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende vluchtelingen.

Blijkens de inventaris voegt verzoeker volgende stukken toe:

1. ULYSSE, ‘Note du service de santé mentale Ulysse sur les effets pathogènes des événements liés à la guerre et l’invasion de Gaza sur les personnes originaires de Palestine présentes en Belgique’, 20 juni 2024, chromeextension://efaidnbmnnnibpcajpcgclefindmkaj/https://mail.google.com/mail/u/0?ui=2&ik=c99420230b&attid=0.1&permmsgid=msgf:1845861336946029066&th=199dd11b2d4bb20a&view=att&disp=inlin&realattid=f_mgoz922p0&zw&acrobatPromotionSource=gmail_chrome-card.
2. ASYLUM INFORMATION DATABASE (AIDA), GREEK COUNCIL ON REFUGEES en EUROPEAN COUNCIL ON REFUGEES AND EXILES, ‘Country Report Greece, Update on 2024, september 2025’, https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf.
3. E-nomothesia.gr, ‘Nieuw wetsvoorstel over illegal immigratie in publieke consultatie’, <https://www.e-nomothesia.gr/kat-allodapoi/n-5226-2025.html>, <https://www.enomothesia.gr/law-news/demosia-diabouleuse-neo-nomoskhedio-gia-tin-paranomimetanasteysi.html>.
4. Rvv van 30 oktober 2025, 345 593/ V, chromeextension://efaidnbmnnnibpcajpcgclefindmkaj/https://drive.usercontent.google.com/download?id=1eKLvcBommdKnlaMwA5_nZ1TuvVCCEvDk&authuser=0&acrobatPromotionSource=gmail_chrome-card.
5. ‘Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025’, 19 november 2025, chromeextension://efaidnbmnnnibpcajpcgclefindmkaj/https://mail.google.com/mail/u/0?ui=2&ik=c99420230b&attid=0.1&permmsgid=msgf:1845861336946029066&th=199dd11b2d4bb20a&view=att&disp=inlin&realattid=f_mgoz922p0&zw&acrobatPromotionSource=gmail_chrome-card.
6. Psychologisch rapport”

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]”

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: “Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale

bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Waar verzoeker aanvoert dat verweerder de redelijke termijn om de bestreden beslissing te nemen zou hebben overschreden, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van 15 werkdagen een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren. Er anders over oordelen zou bovendien lijnrecht ingaan tegen de ratio legis van voormeld wetsartikel, die eruit bestaat dat de verzoeker om internationale bescherming wordt vermoed geen nood aan zulke bescherming te hebben omdat hij reeds bescherming geniet in een lidstaat van de EU (*Parl.St.* Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, p.108-109).

Verzoeker toont, waar hij aanvoert dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, mede gelet op hetgeen hieronder volgt, verder niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat zijn verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Hij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot in het kader van de door hem aangevoerde nood aan internationale bescherming en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

5. Verzoeker stelt eveneens een kwetsbaar profiel te hebben. Hij verwijst hiertoe naar zijn psychische problemen (verzoekschrift, p. 20; psychologisch verslag bijgebracht als stuk) en zijn analfabetisme.

Verzoeker verwijst naar het bijgebrachte psychologisch verslag van 18 juli 2025 (stuk 4 bij verzoekschrift; stuk 6 bij aanvullende nota).

Inzake dit stuk wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“ Psychologisch zou het niet zo goed met u gaan, gezien de huidige situatie van uw familie in Gaza en het gebrek aan contact. U zou naar psychologische begeleiding gevraagd hebben in het opvangcentrum waar u verblijft, maar momenteel nog steeds wachten op een afspraak (CGVS, p. 3). Na afloop van het persoonlijk onderhoud legt u een psychologisch verslag neer waaruit blijkt dat u een éénmalige afspraak had met een psycholoog in Luik op 18/07/2025. Hierin staat vermeld dat u symptomen van post-traumatische stress vertoont. Er wordt gewezen op het belang van verderzetting van een psychologische behandeling en de noodzaak aan stabiliteit (zie stuk 1 in groene map).

[...]

Uw verklaringen dat het psychologisch en medisch niet goed met u gaat, zijn bovendien onvoldoende geattesteerd. Wat betreft uw psychologische problemen legt u een psychologisch verslag neer waaruit blijkt dat u een éénmalige afspraak had met een psycholoog in Luik op 18/07/2025. Hierin staat vermeld dat u symptomen van posttraumatische stress vertoont. Er wordt gewezen op het belang van verderzetting van deze psychologische behandeling alsook op de noodzaak aan de stabiliteit van een status (zie stuk 1 in groene map). Dient vooreerst opgemerkt te worden dat deze psycholoog klaarblijkelijk na één sessie tot deze vaststellingen is gekomen en dat er geen verder onderzoek naar uw ziektebeeld van post-traumatische stress werd verricht, hetgeen enigszins de methodologie van de vaststelling in vraag stelt. Daarnaast staat op het verslag vermeld dat u nood hebt aan stabiliteit. U beschikt echter over een status in Griekenland, en zou beroep kunnen doen op de autoriteiten van Griekenland om begeleiding te zoeken, stappen die u niet ondernam in Griekenland.”

De loutere verwijzing in het verzoekschrift naar verzoekers psychische problemen op basis van een attest dat reeds werd beoordeeld in de bestreden beslissing kan niet aangenomen worden als een concreet en nuttig verweer ten aanzien van de voorstaande motivering.

Inzake het voorgehouden analfabetisme blijkt dat verzoeker hiervan geen melding maakte tijdens het onderhoud bij verweerder. Verzoeker verklaarde daarenboven: *“Ik probeerde de taalschool te registreren ze zeiden dat ik naar een privéschool moest gaan die 1000-200 euro kost. **Waarom was het niet mogelijk in een publieke school te registreren?** Het bestaat niet het kost geld. Het is anders geen optie.”* (NPO, p. 22); verzoeker voert derhalve financiële problemen in plaats van analfabetisme aan als reden dat hij geen taallessen volgde.

Tevens blijkt dat het psychologisch verslag geen melding van analfabetisme maakt. Dit klemmt des te meer omdat dit attest stelt: *“Une diminution de sa capacité à prendre des décisions ou à entreprendre des*

démarches administratives, en raison de l'intensité de son stress et de son désespoir." (vrije vertaling: "Een verminderd vermogen om beslissingen te nemen of administratieve stappen te ondernemen, als gevolg van de hevige stress en wanhoop"). Het attest maakt géén melding van verzoekers vermeend analfabetisme als moeilijkheid om administratieve stappen te ondernemen.

Ten overvloede stelt de Raad vast dat stuk 6 (gevoegd bij de aanvullende nota van 14 december 2025) ook een Engelstalige tekst bevat waarin verzoeker, met naam en toenaam vermeld én door hem ondertekend, de redenen uiteenzet voor zijn problemen in Griekenland; dit is een bijkomende aanwijzing dat verzoeker geen analfabeet is.

Verzoeker brengt geen persoonlijke omstandigheden aan die, in het licht van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, zouden moeten leiden tot de vaststelling van een bijzondere kwetsbaarheid.

6. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 7 februari 2027 (map documenten, stuk 3).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

7. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen "*zeer verregaande materiële deprivatie*" teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

8. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

9. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van *“objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten”* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de

toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

10. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

11. Gelet op de hogere vaststellingen blijkt dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

Verzoeker, een zesendertigjarige volwassen man, maakt niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Hoewel niet betwist wordt dat de huidige algemene situatie in Gaza en de onzekerheid een psychologische impact kunnen hebben op verzoeker, toont hij niet *in concreto* aan dat hij persoonlijk psychische problemen ondervindt van die aard dat deze zijn zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden.

Inzake zijn medische problematiek aan zijn knieën stelt de bestreden beslissing:

“U verklaart tevens dat u problemen ervaart aan uw been, waarbij u met periodes plots pijscheuten krijgt aan uw knieën. U ervaart dit probleem twee maanden en neemt ervoor pijnstillers in afwachting van een afspraak in het ziekenhuis. U legt evenwel geen enkel medisch attest voor ter staving van deze medische problemen.

[...]

U verklaart tevens dat u problemen ervaart aan uw been/botten, waarbij u plots pijscheuten krijgt aan uw knieën (CGVS, p. 4). Het CGVS merkt op dat hoewel u melding maakt van dit medisch probleem, u niet de minste aanwijzing hebt gegeven van overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die het CGVS kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval, de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten.”

Verzoeker brengt geen stukken bij die de voorstaande vaststellingen kunnen teniet doen.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

12. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij volhardt in zijn verklaringen aangaande zijn ervaringen in Griekenland, waaronder de moeilijke toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en taallessen, alsook politiegeweld en discriminatie, en wijst op algemene landeninformatie aangaande de situatie van statushouders in Griekenland die volgens hem een ernstig risico uitmaken op onmenselijke of vernederende behandeling.

In de bestreden beslissing inzake de door verzoeker aangehaalde elementen die betrekking hebben op zijn vrees bij terugkeer naar Griekenland met reden als volgt gemotiveerd inzake zijn mogelijkheden voor gezondheidszorg, huisvesting, zijn contacten met overheidsdiensten, werk en zelfredzaamheid:

“U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stappen te ondernemen of uw AMKA te bekomen. U verklaart dat u er niet in slaagde de AMKA te activeren (CGVS, p. 6). Later verklaart u nog iets anders over de AMKA, namelijk dat u niet zeker weet of u een AMKA aanvraag. U verklaarde daarenboven eigenlijk niet te weten wat een AMKA is.

Tot slot beweert u dat u eigenlijk niet weet of u de AMKA ooit ontvangen heeft, omdat u niet kan lezen en schrijven (CGVS, p. 7). Gevraagd of u stappen ondernam om uw tijdelijke sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) na ontvangst van uw ADET om te zetten in de AMKA, verklaarde u dat u nooit dergelijke stappen heeft ondernomen. U legt over het aanvragen van de AMKA geen eenduidige verklaringen af en biedt geen zicht op welke stappen u al dan niet ondernomen heeft, waardoor u het de commissaris-generaal onmogelijk maakt deze elementen te onderzoeken. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen voor het in orde brengen van de AMKA.

*De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (“If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where*

the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPY or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPY), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

[...]

U bent voldoende **autonoom** en **zelfredzaam** om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dat blijkt uit het feit dat u verschillende jobs in Griekenland hebt gehad (CGVS, p. 11), dat u zelf uw reizen binnen Griekenland bekostigde en dat u ook uw reis naar België regelde en betaalde (CGVS, p. 17). Bovendien blijkt dat u in België in staat blijkt om taallessen te volgen en dat u zodra u de taal kent ook op zoek wenst te gaan naar werk (CGVS, p. 11). Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vijf verschillende jobs in Griekenland hebt gehad. Zo werkte u in de kersen, aardbeien en perzikenteelt in Argus, Manolada, Farda en Kali (CGVS, p. 11). U hebt zich ingeschreven in een jobkantoor in de hoop legaal werk te vinden, maar u hebt nooit een aanbod gekregen (CGVS, p. 21), dit omdat u de taal niet sprak (CGVS, p. 22). Wat er ook van zij hebt u in totaal op enkele maanden tijd op alle plekken waar u werkte in totaal 2280 euro verdiend, waarmee u in staat was om in uw eigen basisnoden te voorzien.

Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>).

Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf. Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een AFM zou beschikken.

U slaagde er naar eigen zeggen niet in de AFM te laten activeren omdat u geen officieel werk vond (CGVS, p. 6). U verklaart dat het voor u niet mogelijk was om AFM te laten activeren (CGVS, p. 6). U beweert 'vele keren' te zijn geweest om het te proberen activeren. Zo zou u 'wel 100 keer' geweest zijn naar een zekere meneer Y., die verantwoordelijk is voor de belastingen maar dat u steeds de boodschap kreeg dat het

systeem niet werkte (CGVS, p. 6-7). De enige manier om de AFM geactiveerd te krijgen, was door een advocaat in te huren. U beweert dat u geen 250 euro had om dit in orde te brengen (CGVS, p. 7). De bewering dat u er niet in slaagde 250 euro aan een advocaat te betalen, maar er tegelijk wel in slaagde om voor uw vertrek 1400 euro bij elkaar te krijgen (CGVS, p. 17), is ongeloofwaardig. Het komt aan u toe de nodige stappen te ondernemen om uw rechten in Griekenland te kunnen doen gelden. U geeft geen zicht op welke stappen u al dan niet ondernomen heeft door hier geen eenduidige of tegenstrijdige verklaringen over af te leggen, waardoor u het de commissaris-generaal onmogelijk maakt deze elementen te onderzoeken.

Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u op verschillende plaatsen onderdak hebt kunnen huren, de ene plek was daarbij al beter dan de andere. U legt van enkele verblijfsplaatsen ook foto's neer waarmee u uw levensomstandigheden wil staven (zie stuk 8, 10 in groene map). Dient opgemerkt te worden dat u erin slaagde om onderdak te vinden bij uw werkgevers (CGVS, p. 14 ev.). U hebt geen pogingen ondernomen om elders een verblijfsplek te vinden, gezien u dit niet zou kunnen betalen (CGVS, p. 20-21). U zou steun gekregen hebben van de overheid in de vorm van voedsel en kledij, andere hulp hebt u niet gezocht, daar die volgens uw vrienden niet beschikbaar was (CGVS, p. 21). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u geen verblijfsplaatsen hebt kunnen vinden. Bovendien hebt u Griekenland na ontvangst van uw paspoort en verblijfsvergunning vrij snel verlaten en blijkt u wel te hebben kunnen werken om uw reis naar België te bekostigen. De reden waarom u dit geld niet kon gebruiken om in Griekenland een leven uit te bouwen, laat u in het ongewisse."

Uit het bovenstaande blijkt dat verweerder in de bestreden beslissing wel degelijk omstandig heeft gemotiveerd waarom verzoekers voorzienbare levensomstandigheden in Griekenland niet beantwoorden aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid die dient te worden bereikt opdat van een ernstig risico op onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest sprake zou zijn.

Verzoeker volhardt in zijn ervaringen in Griekenland en bekritiseert verweerders appreciatie en terechte gevolgtrekkingen maar brengt hiermee en met zijn verwijzingen naar algemene informatie, waarmee reeds rekening is gehouden en die ook de Raad in zijn analyse heeft betrokken, geenszins valabele elementen bij die voorgaande overwegingen met betrekking tot zijn concrete situatie kunnen weerleggen.

13. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

14. Waar verzoeker in het verzoekschrift gewag maakt discriminatie en racisme in Griekenland en wijst op zijn ervaringen met de politie en de bevolking en op algemene landeninformatie dienaangaande, moet worden bemerkt dat hieruit niet kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

Hieromtrent stelt de bestreden beslissing terecht:

"Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een diefstal in Kali, alsook van vier politiefouilles (CGVS, p. 18), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Hetzelfde geldt voor de oplichting door uw Pakistaanse (zwart)werkgever in Farda (CGVS, p. 15).

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u uw problemen met uw werkgever in Farda niet aannemelijk maakt. Nadat u Farda verlaten had bent u vanuit Kali nog drie keer heen en terug gegaan met de taxi naar Farda om de oplichting aan te kaarten, zo beweert u (CGVS, p. 19). U zou van deze aangifte nog documenten hebben gehad maar u hebt ze naar eigen zeggen vernietigd, waardoor u er geen bewijs van kan voorleggen (CGVS, p. 20). Het CGVS stelt dan ook vast dat u niet verder komt dan boude beweringen die u op geen enkele wijze attesteert. Dat u tot vier keer toe met de taxi naar hetzelfde politiekantoor ging, waar u niet geholpen werd, voor een oplichting van een bedrag van 80 euro, is bovendien niet geloofwaardig."

De Raad merkt bovendien op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

15. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggedrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

16. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

17. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS